

„Tudi Lojziko, gospa,“ pripoveduje druga, so peljali tja, kjer je vaša Solzica.“

„Moj Bog, kdaj bo konec?“ sem povpraševala v strahu. A konca ni hotelo še biti. Bolezen je zahtevala še eno žrtev, malo mirno in tiho Kristino, ki ji je še druga bolezen pomagala v grob. A da povije še večji venec, je vplela vanj še živahnega Danila, ki so ga tudi odpeljali tja, kjer je bilo že toliko drugih. Eni so se vračali zdravi domov, med temi Olga in Solza, pozneje tudi drugi — a njihov posteljice so bile že zasedene od drugih.

„Vse tri otroške vrtce zapreti za 14 dni,“ je prišel ukaz — in res, v tem času se je zmanjšalo število slučajev.

Tudi „Božičnico“ smo imeli, a nič ni bila tako vesela, kakršno smo si v začetku predstavljali.

Ker nisem mogla na nedolžni glavici teh dveh angelčkov položiti šopka cvetic, ker jima je kruta bolezen tudi to zabranila, naj jima bodo te moje vrstice v spomin!



VILKO MAZI:

Milkine mucike.



ek, šek, ker moraš biti doma, šek, šek! Mi pa se igramo, hm-m... pa se gremo: konje, črnega moža, zlate barvice, hm-m, ja-a, pa kozo bijemo, pa... pa še vse drugo se igramo.“ Tako bo marsikdo izmed vas poredno privoščil Milki, ki je mama ne pusti med vaško deco. Drugi pa jo boste pomilovali, da mora ubožica dannadan čepeti doma, oh, tako dolgočasno čepeti! In vendar se motite vsi skupaj.

Vas, poredne privoščljivce, moram prav pošteno pokarati, da se še zdaj niste otresli grde napake, privoščiti komu kaj slabega, vas pa, ki sem vam obudil v dobrem srcu mehko sočutje, gotovo takoj potolažim, če vam povem, da se Milka tudi brez bratca, brez sestrice in brez pajdašice tako vrlo zabava kakor morda nihče med vami.

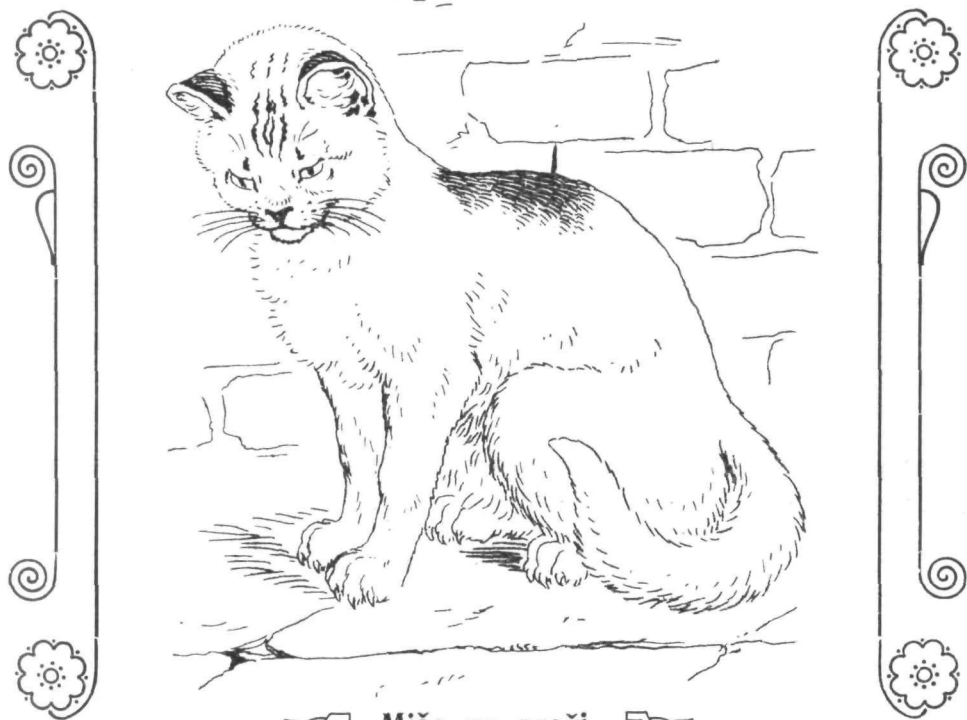
Le spomnite se, kolikokrat prihitite domov, ko vam nemirni tovariši porušijo s trdom sezidano graščino ali cerkvico ali vašemu konjičku neusmiljeno odtrgajo nogo, ali če vam, majhne kuharičke, prevrnejo štedilnik s piskrčki in ponvicami vred. Ej, že to vam je grenka, neodpustna krivica, potlej vam pa še mama očita: „Kaj pa hodiš tja, prav ti je, zdaj pa imaš zadosti!“ Ali najhujše je, če se takrat še ate prikaže s šibico-brezovko. — Ej, hudo je res, jako hudo, ker se zdaj ne morete več nikomur potožiti...

Ob takih prilikah ste že velikokrat sklenili čisto zatrdno, de se boste odslej rajši sami doma igrali. Pa kako dolgo ste ostali mož-beseda, kaj?

Komaj en dan! Nepokojna vaša kri vam ne privošči obstanka doma, spet-inspet silite tja, kjer se vam je že včeraj storila krivica.

Milka vsega tega zla ne pozna. Igrišče ji je prostran vrt nad potokom, zasut od pestrih cvetov, zasajen z raznovrstnim sadnim drevjem. Za vrtom pa se širi zelena loka, obrobljena z dremajočimi vrbami, polna metuljev, čebelic in čmrljev. Komu bi bilo dolgčas, letati tu svobodno za metulji, oponašati brenčeče čmrlje ali vabiti z drobtinicami k bregu ribice, tiste drobne, radovedne ribice!

Ali nad vso to nemoteno zabavo so Milki njene mucike. Le mamó ima še bolj rada kakor nje; za mamó pa so ji mucike prve na zemlji. Naj bi jih imela še toliko, vse bi enako skrbno hranila in pestovala.



✂ Miša na preži ✂

Zdaj ima samo tri mucike. Dve sta čisto črni od ušes do repa, ena pa ima bele lise pod vratom in po trebuhu, drugače pa je tudi črna. Lisasti je ime Miša, starejšo črno kliče za Mrjo, mlajšo za Predo. Vse tri nosijo krog vratu enakobarvne svilene trakove, lepo zapentljane, z drobnim kreguljčkom. Vsako nedeljo jim premenja trakove z drugobarvnimi. Jedo vse tri iz ene skledice, ampak jako dostojno. Godi se jim sploh prav dobro. A mucike znajo tudi ceniti zlato srce svoje gospodinje. Že na migljaj jo slišijo.

Preda zna biti najprikupnejša. Igra se z Milkinim predpasnikom, časih s tačko odbija viseče resice namiznega prta, če pa dobi v sobi kako okroglasto stvar, jo kotali brez prenehanja zdaj v ta, zdaj v oni kot ter se pri

tem tako smešno prekucuje, da se ji mora gospodinjica časih do solz nasmejati. Vsak večer, preden gre v kuhinjo spat, da Milki tačko v slovo ter ji tako vošči lahko noč. Zjutraj pa, ko se prebudi, ji je prva pot, da gre pozdravit svojo dobro gospodinjo. Prav tiho pride do vrat spalnice, in če jih ji neče nihče odpreti, začne presti ter nalahno praskati po vratih tako dolgo, da se Milka ne zbudi ter ji pride odpret. Potem pa naravnost na njeno posteljico, čisto k zglavju, odkoder se počasi in prav priliznjeno pririje pod odejo, kjer se zvije v klopčič in prede brezskrbno, dokler Milka ne vstane. Zdaj pa jo spet zvesto spremlja ves dan po hiši, po vrtu, po loki ter se ji ne neha prikupovati.

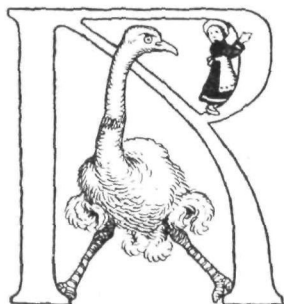
Mrja je tudi rada pri Milki, ali ona vedno dremlje in dremlje, ker je že stara. Očividno se ji dobro zdi, da ji nihče ne moti miru in pokoja starih dni. Malokdaj ji zaščebeta kraguljček pod pentljo. Kadar jo Milka pokliče, odpre poslušno težke trepalnice in če se ji ni treba nikamor premakniti, jako zadovoljno gibne z brki, povesi glavo in dremlje dalje. Nič ne prede in ko bi tupatam ne mignila z ušesom, bi kdo mislil, da je nagačena.

Miša pa je potepenka. Če le more, izgine v klet ali v podstrešje lovit miši. Glupo se ji zdi tisto mrtvo dremanje Mrje in prazno prekucavanje Prede in samo spi rada v njiju družbi, je pa z njima skoro le Milki na ljubo, drugače pa je strašno težko v njiju bližini. Le do resnega življenja ji je. Milka bi jo bila za potepenstvo že večkrat kaznovala, da je ni nekoč ko jo je zatožila, mama poučila, da je Miša pravzaprav izmed vseh treh muck najkoristnejša, ker pridno lovi škodljive in nadležne miši. Od tega časa ima Milka Mišo prav tako rada kakor Predo in Mrjo.



LAD. O.:

Palače ruskega carja.



uski car, ki je najbogatejši posestnik na svetu, namerava zgraditi pojev mnogih palač, ki jih že ima, še eno. Ta nova zgradba bo v Jalti na Krimu in bo stala okolo pet milijonov kron. Ali ta vsota ni velika, ako jo primerjamo z vrednostjo drugih carjevih palač. Nekoliko teh palač vsebuje umetniške predmete neizmerne vrednosti, kakor n. pr. zimska palača v Petrogradu, Petrov dvor, Carskoje Selo, stari grad v Jalti i. t. d.

Petrov dvor (Peterhof) blizu Petrograda je obdan z enim najlepših parkov na svetu; v parku je jezero, v katerem žive izvežbane ribe, ki prihajajo na znak zvona na obalo po hrano. Vse carjeve palače so opremljene s čarobno razkošnostjo. V njih je ogromno bogastva, ki nimamo o njem nobenega pojma.

